

[Tyroll]

giver størst sikkerhed i arbejdsmiljøet. Endvidere er det væsentligt at få indsigt i, hvilken rolle arbejdstilsynet egentlig har haft i eftersommeren i forsøgene på at få byggefagenes samvirke til at hæve deres blokade mod arbejde, der er forbundet med så stor en sundhedsrisiko, som det er tilfældet ved arbejdet med epoxy.

Besvarelse (14/1 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg har ved spørgsmål 12 (alm. del – bilag 19) af 13. december 1979 anmodet om en sådan redegørelse.

Foranlediget af spørgsmålet har jeg anmodet direktoratet for arbejdstilsynet om at udarbejde den af arbejdsmarkedsudvalget ønskede redegørelse.

Dirøktoratet har oplyst, at man har fulgt den normale og lovmæssigt fastlagte procedure i de spørgsmål m. v., der har været i forbindelse med rensningsanlægget Lynetten.

Det kan bl. a. oplyses

at de produkter, der skal anvendes, er anmeldt og sagsbehandlet ganske som alle andre,

at tilsynet med arbejdspladsen er varetaget af arbejdstilsynet, kreds Københavns og Frederiksberg kommuner, ved en kemiingeniør, der har afgivet de nødvendige påbud, der er blevet efterkommet,

at Byggefagenes Samvirkes fremsatte anmodning af 15. august 1979 om, at arbejdstilsynet skulle nedlægge forbud mod brugen af epoxy, idet § 4 i bekendtgørelse nr. 486/1978 om polyurethan- og epoxyprodukter efter Byggefagenes Samvirkes opfattelse ikke var opfyldt, ligeledes har gennemgået den sædvanlige procedure såvel ved fremsendelsen som ved anknin-ger. En henvendelse af 16. november fra borgmester Viljo Sigurdsson er behandlet tilsvarende,

at arbejdstilsynet ikke ønsker eller har ønsket at blande sig i blokaden iværksat af Byggefagenes Samvirke.

Arbejdstilsynet har henholdt sig til, at § 4 i bekendtgørelsen om epoxy m. v. pålægger *bruger* en pligt til at erstatte epoxyprodukter med mindre sundhedsfarlige stoffer, der

ikke giver teknisk utilfredsstillende funktion. Arbejdstilsynet har i den forbindelse ydet bistand med oplysning om de foreslåede erstatningsstoffers arbejdshygiejniske og toksikologiske egenskaber. Om de foreslåede stoffers tekniske egenskaber kan arbejdstilsynet ikke udtale sig, men har henholdt sig til uvil- lige sagkyndiges undersøgelser. (Teknologisk Institut bl. a.).

Arbejdstilsynet finder, at Københavns kommunes magistrat har ladet foretage meget omfattende undersøgelser. For så vidt hr. Tyroll (VS) i begrundelsen for sit vedlagte spørgsmål nr. 169 af 13. december 1979 til mig har anført, at spuling af bassinerne kan automatiseres, og anser det for »væsentligt at få klarlagt, hvad der er årsagen til, at arbejdstilsynet ikke har anvist denne løsningsmulighed som den, der giver størst sikkerhed i arbejdsmiljøet«, har direktoratet oplyst, at arbejdstilsynet anser automatisering af spulingsarbejdet som ønskværdigt under alle forhold. Så vidt det er arbejdstilsynet bekendt, er det med den nuværende teknologi ikke muligt at automatspule ved spjæld, ventiler o. l.

Det er endvidere oplyst, at der ved projekteringen af rensningsanlægget er valgt en betontype, der forudsætter en overfladebehandling for at kunne holde tilfredsstillende over for såvel angreb fra kloakvandet som fra spulingerne.

Projekteringen skete før bekendtgørelse nr. 306 om projekterende og rådgiveres pligter og bekendtgørelse nr. 386/78 om polyurethan- og epoxyprodukter m. v., begge af 5. oktober 1978. Der er derfor efter arbejdstilsynets opfattelse ikke hjemmel i disse bekendtgørelser til at påbyde, at epoxybehandling undlades under forudsætning af, at der foretages automatspuling af anlægget.

Arbejdstilsynet indskærper i overensstemmelse med vedtagelse i arbejdsmiljørådets faste udvalg om stoffer og materialer ved sagsbehandling af projekter, at substitutionsprincippet skal efterleves, hvor dette er gennemførligt.

Jeg skal til slut bemærke, at jeg kan tilslutte mig arbejdstilsynets redegørelse.

Spm. nr. 207

Til *indenrigsministeren* (2/1 80) af: